

Дата прийняття:	07/05/2019
Дата набуття статусу остаточного:	07/08/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.
Назва:	<u>CASE OF MITYANIN AND LEONOV v. RUSSIA</u> (Applications nos. 11436/06 and 22912/06)
Зміст:	<p>Двоє заявників на цей час відбувають покарання в установі виконання покарань у місті Харп (Росія).</p> <p>Перший заявник – пан Мітянін, був заарештований у липні 2003 року та згодом ув'язнений. У подальшому Сиктивкарський міський суд продовжив термін його тримання під вартою до 19 лютого 2004 року. 18 лютого 2004 року органи прокуратури завершили досудове слідство і передали справу на судовий розгляд. 10 березня 2004 року Сиктивкарський міський суд продовжив дію постанови про тримання під вартою. У грудні 2006 року перший заявник був засуджений за збройне пограбування, вчинене групою осіб. Він подав цивільну скаргу на відсутність законної постанови, яка б санкціонувала тримання його під вартою в період з 20 лютого по 10 березня 2004 року, але його позов було відхилено у 2012 році. У січні 2008 року відповідні органи влади в місті Сиктивкар ініціювали кримінальне провадження як проти заявників, так і проти інших осіб щодо створення ними та функціонування «злочинної організації».</p> <p>Того ж місяця в газетній статті згадувався пан Мітянін як підозрюваний в цьому процесі. Серед опублікованих фотографій заарештованих було розміщене і його фото. Перший заявник подав скаргу на газету про наклеп, але позов було відхилено. У 2011 році він ініціював провадження проти іншого випуску з подібних підстав, однак ці спроби також виявилися невдалими. У червні 2014 року перший заявник був засуджений за різні злочини до довічного ув'язнення.</p> <p>Другий заявник – пан Леонов був заарештований і поміщений під варту за підозрою у збройному пограбуванні у грудні 2003 року. 29 січня 2004 року його тримання під вартою було продовжено до 19 лютого 2004 року. Прокурор завершив розслідування і передав справу до суду. 21 квітня 2004 року суддя повернув справу прокурору і постановив, що запобіжний захід у вигляді тримання під вартою необхідно залишити без змін. У грудні 2006 року другий заявник був визнаний винним у кількох злочинах. У 2012 році він</p>

	подав скарги на законність свого ув'язнення у період з 19 лютого по 29 квітня 2004 року, але суди відхилили їх.
Констатоване порушення (стаття):	<p>Порушення пункту 1 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість) щодо кожного заявника.</p> <p>Порушення пункту 3 статті 5 Конвенції (надмірна тривалість судового розгляду) щодо кожного заявника.</p> <p>Порушення пункту 4 статті 5 Конвенції (право на перегляд законності тримання під вартою) щодо першого заявника.</p> <p>Порушення пункту 5 статті 5 Конвенції (право на відшкодування в разі незаконного затримання або арешту) щодо кожного заявника.</p> <p>Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) щодо кожного з двох етапів проваджень, порушених другим заявником.</p> <p>Відсутність порушення статті 8 Конвенції (право на повагу до приватного і сімейного життя) щодо першого заявника.</p>